

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nyaars-Morgen. Et Rim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1824_397-intro-shoot-idm342.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indledningsvis lyder der en "*folke-lig Røst*" (169), som antagelig er en hentydning til Saxo-oversættelsen. Denne røst havde i 100 år ligget gemt som vintersæden (170) og kun svagt givet sig til kende i folkesagn om trolde og genfærd (171) og i de salmer, som digteren havde hørt i sin barndom på Sjælland og i Jylland (172-173). Efter i sin ungdom at have foretrukket tonen i de oldnordiske kvad og myter (174-175), fik han igen øre for fædrenes salmer og med dem "*Hav-Fruens Stemme*" (176-177). Med en henvisning til et digt af Jørgen Sorterup (som Grundtvig skrev om i *Idunna* og *Nytaarsnat*, begge fra 1810) tog en tordnende stemme ordet, som lød til digteren, da han blev kristeligt vakt i 1810/11. Stemmen (178-185) varslede en fornyelse af modersmålet, der beskrives som en klædning bestående af tre elementer: skoven, havet og klinten (178-179). Håbet om en fornyelse forliste imidlertid, fordi grobunden var gold (181), og stemmen udmaler, hvordan Dana (personifikationen af Danmark) åd sit eget foster (183), hvilket gør håbet om de dødes genopstandelse til en gru (184-185). Stemmens domstale suppleres af et spinkelt håb om, at barnet endnu lever (187), men frygten overdøver håbet (188).